

Svar (7/3 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På baggrund af en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet kan jeg oplyse, at der efter Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 540 af 2. september 1982 om stoffer og materialer kun er pligt til at anmelde, hvis den enkelte fremstiller eller leverandør ikke før den 1. januar 1983 har fremstillet eller importeret det pågældende farlige stof eller materiale.

Reglerne i denne bekendtgørelse om anmeldelse finder alene anvendelse for stoffer og materialer, der er omfattet af samme bekendtgørelses farlighedsbegreb.

I øvrigt er selve anmeldelsen til Produktregisteret hverken afgørende for, om stofferne er farlige, eller om reglerne i ovennævnte bekendtgørelse finder anvendelse.

For farlige stoffers og materialers vedkommende gælder – uanset om disse er anmeldt – at leverandøren/arbejdsgiveren skal udarbejde brugsanvisninger til brug på arbejdspladser, der indeholder oplysninger om sundhedsfarlige egenskaber og forholdsregler ved omgang med det pågældende stof eller materiale. Endvidere må farlige stoffer og materialer ikke anvendes, hvis disse kan erstattes af ufarlige eller mindre farlige. Endelig skal leverandøren klassificere stoffet eller materialet efter Miljøministeriets regler.

I begrundelsen til spørgsmålet nævnes det, at det ikke altid sker, at nye kemiske produkter bliver anmeldt, selv om de er omfattet af reglerne.

Hertil skal jeg bemærke, at Direktoratet for Arbejdstilsynet har oplyst, at der i en enkelt sag er blevet rejst tiltale for overtrædelse af bestemmelserne om anmeldelse, og at direktoratet er i færd med at skærpe den hidtidige praksis på området.

Med hensyn til klassificering af de enkelte stoffer og materialer har Direktoratet for Arbejdstilsynet den 29. februar 1988 fået følgende oplyst af Miljøstyrelsen:

»Ifølge Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 409 af 17. september 1980 skal et stof, som er nyt på markedet, anmeldes til Miljøstyrelsen, før import kan finde sted. Er stoffet tidligere anmeldt i et andet EF-land, kræves blot meddelelse herom.

Såvel farlige som ufarlige stoffer er omfattet af meddelelses- og anmeldelpligten.

Ethvert meddelt/anmeldt stof meddeles til Produktregisteret. Ifølge Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 662 af 14. oktober 1987 skal ethvert stof, som ikke er optaget på listen over farlige stoffer, vurderes og klassificeres efter reglerne i bekendtgørelsen af producent/importør. Såfremt stoffet vurderes til at være farligt, dvs. skal klassificeres efter nævnte regler, skal stoffets navn og klassificering meddeles til Miljøstyrelsen, som videregiver oplysningerne til Produktregisteret.«

Spm. nr. S 656

Til undervisnings- og forskningsministeren (24/2 88) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Hvilke initiativer agter ministeren at tage efter Byggestyrelsens beslutning om, at skolefritidsordninger skal opfylde de samme krav til indretning, som daginstitutionerne skal?«

Begrundelse

I maj 1984 blev undervisningsministeren pålagt, at der på baggrund af de indhøstede erfaringer med skolefritidsordningen i folketingsåret 1986-87 skulle fremsættes forslag om revision af lovens regler om disse ordninger. Ikke desto mindre vedtog et flertal i Folketinget bestående af regeringspartierne og Det Radikale Venstre i maj 1987, at der ikke havde vist sig behov for at udstede bindende regler for disse ordninger.

Spørgeren mener nu at have fået bekræftet, at det er tvingende nødvendigt snarest at få udarbejdet et regelsæt med minimumskrav til skolefritidsordninger.

Svar (4/3 88):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Undervisningsministeriet påtænker ikke at udarbejde særlige regler om indretning af skolefritidsordninger.

Kommunerne kan i samarbejde med forældrene indrette skolefritidsordningerne i overensstemmelse med lokale ønsker. Det forudsættes, at skolefritidsordningerne etableres på en måde, der er fuldt betryggende for børnene.

Indretningen må følge de regler, som generelt er fastsat på området.